

YELKENSİZ 35

Şiir Ortak Kitap

Hazırlayan: Furkan Çirkin

ISBN: 978-625-99599-2-4

1. Baskı: 2023, İstanbul

Basımcı Adı ve Adresi: Repar Tasarım Matbaa,
Yenibosna Merkez Mah. Cemal Ulusoy Cad. No: 43
Bahçelievler/İstanbul (Sertifika No: 40675)

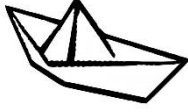
Arbede Kitap Adına

Yayımcının Adı: M. Kağan Will Şahinoğlu

Yayımcının Adresi: Yenimahalle, Kırlangıç Sok.

Numara: 23/3 Bozüyük/Bilecik, 11300, Türkiye

Sertifika No: 71970

YELKENSİZ

Şiir Ortak Kitap
(Kuruluş: 2013, Kurucu: Furkan Çirkin)
2023 / Yıl: 10 / Sayı: 35

Hazırlayan:

Furkan Çirkin

Şiirler:

K. Çağlar Aksu, Umut Göksal, Mahmut Aksoy, Elif Burcu Özkan, Figen Şentürk, Çağın Özbilgi, Onur Sakarya, Osman Tuğlu, Abdüsselam Gidici, Ahmet Şerif Doğan, Abdullah Demirkubuz, Muhammet Çelik, Zabit Karaköse Gazi Taş, Ahmet Şerif Doğan, Uğur Zehir, Ersin Erday, Bilgehan Tuğrul, Erkan Kenan Durmaz, Mirza Şahin, Yasin Mert Özçelik, Gözen Esmer, Fatih Selvi, Yunus Emre Oğuz, Çağlar Gülcan, Uluay Koçak Güvener, Ece Budak, Küsüratsız Pi (Suat Gürbüz), Hasan Ullaş, Yiğit Ergün, Ahmet Ali Uzun, M. Kağan Will Şahinoğlu

Ping-Pong Masası:

Hüseyin Serhat Arıkan – Bahaddin Tuncer,
Ebru Özden - Yiğit Kerim Arslan,
Ferhat Nitin – Alihan Çetiner

Kendi Kendine Söyleşi:

Fuat Eren, Eray Sarıçam, Oğuzhan Kayacan

Kitap İnceleme-Tanıtım:

Esra'rengiz Şeyler-Esra Dökmen (Gülsüm Işıldar)
Böceklenme - Hüseyin Peker

Ceviri Şiirler:

Yoko Ono (Çev. Furkan Çirkin), Rainer Maria Rilke (Çev. Osman Tuğlu),
Mutallip Saydulla (Çev. Esra Emet), Ilya Kaminsky (Çev. Selahattin Özpallabıyıklar), Filistin Şiirleri (Çev. Mehmet Hakkı Suçin): Mahmud Derviş, Semih El-Kasım, Necvan Derviş, Murid Bergüsi, Fedva Tukan

Künye Sayfası Çizim: Tuğçenur Aldeniz

Facebook – Twitter: @yelkensizdergi

Instagram: @yelkensizdergi

yelkensizdergi@gmail.com

[koşmaya devam edeceğim...]

Çağın Özbilgi

sisile ardını perdeleyen d-ağ: tarih
neyse ki biliyorum ya da bildiğimi zannediyorum
/bilindik sırların ifşası olmaz/
geceydi, yalnızlığın doruğuydu belli ki
yüzümle giydirdim incinmişliğini
önümde duran ince belli bardağın
bir eylül anısıyla vurdu beni
yaralarım

o eylül ki bizden hiç geçmemiş...ti

acısını aşkla tattığım
santim santim ölçtüğüm: çağ
tarttığım ne varsa içinden kendimi çıkardım
hoş bir derya kaldı geriye, ben: çöl
her kum tanesi havaya kalkmış
kalktığı gibi de inmiş / acıyan bir çöl
hem ne olacaktı? ayak uyduramamak
çıplak ayakla dahi olsa koşmamak
seveceğim zamana
beni kalp atışlarımla dövdü hayat
ve kalp atışlarımla duracağı gün öleceğimi söyledi

//gerisinde mi kaldım? kariyeri uğruna hayatını hiç edenlerin
yetişmeye çalışmamın bir anlamı yok
çok oldu kendimi olduğum gibi kabul edeli//

sormak, sorgulamak ne güzel
 bilincimin mahmuzlarıyla incitmek istemedim hayal atımı
 kendimi sürdüm! dörtnala masal d-ağına
 ayrıca adım son derece güzelken
 hayatımın bu derece kötü gitmesi niye?
 varamıyorum çarenin çıkmaz sokağına
 bütün endişelerin galebe çaldığı yılki
 koynuna uzandığım bir andan zamanın tamamına yayılan
 tüyü bitmemiş kıvançtır arzusu - neşesiyle
 hâlâ bir şeylere inanıyor olabilmenin gönenciyle evrim: sel: im
 yine de beni yavaş hatırlayacak tenindeki adımlarımı sayanlar
 biliyorum! yorulsam bile koşmaya devam edeceğim bir yerlerde
 ve yıkmak için geri döneceğim önünde gözyaşı döktüğüm
 (bütün gereksiz) k apıları
 y

bazı sesler! yeni doğmuş bir bebeğin anne sütünde bulduğu huzur
 aramaktan vazgeçmeyeceğim her zamankinden keskin olsa bile
 beni perişan eden makasları

bulacağım ve kıracağım
 daha önce yapmadığım için pişmanım bundan

hayat! biraz ağırdan al
 yolculuk yapmayı seviyorum / insanlık tarihinde

görüyor-lar! yorulsam bile koşmaya devam edeceğim bir yerlerde
 s
 u
 n

CADI'NIN EVİ

Umut Göksal

Bir film sahnesinde kalmalıymış hepsi
Hangisini kendimde denesem hemen
hemen uyanıyorum biraz suyla

Yürüyerek vardım midem nasıl yanıyordu
Hep aynı şeyleri söylerim : Bomonti, hamburger
elma dilim patates

Yemeğimi bile kaşlarım çatık yiyorum
Öğretmenime göre erken yaşlanacak tüm kelimelerim
kırışmaya toslamadan çatırdayacak

Nasıl da eğimliydi büyük ağzı
Gülmeye paraşüt açsam düşüyor birkaçı
sıvıların hacimli kahkahası

Oturanların mutlaka değecek dirsekleri
Oynuyor elektrikli sandalyeye mahkum dizileri
müzik varsa ille yabancı

Hesapları gülücüklerle ödemek gerekirse
Adamların yüklü bedelleri kadınlar ise alacaklı
kadınlar her zaman alacaklı

Geceye ne de çok yakışıyor iki saniyelik sessizlik
Dudakların bedeli biraz biraz arabaya taşınmalı
dertleri bu değil miydi

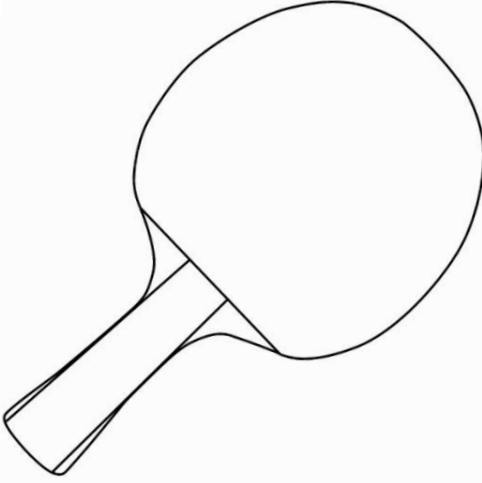
Köpekler beni beklerdi eskiden şimdi omzumda bir baş
Uykulu gözlerle bana bakıyor garsonun suratında iskeletler
süpürgelerin uçma tarihi geçmiş

Heceleyerek sipariş alan vızır vızır bir adam
Gözlerinin sulu boyalarımnda hiçbir karşılığı yok
zaten renklerle aram iyi değil

Üç bira iki hamburger cüzdandan sızan yirmi beş yetmiş beş
Garsonların umrunda değil kasada ödüyorum hesabı
yoksa dünya mı sayılır burası

Gün ileriye sarılmış hızla geçerken ayakkabımı soydum
Ancak hışımla öpüşerek zamanı yavaşlatabilirim
yedi kere acıktım iki kere doydum

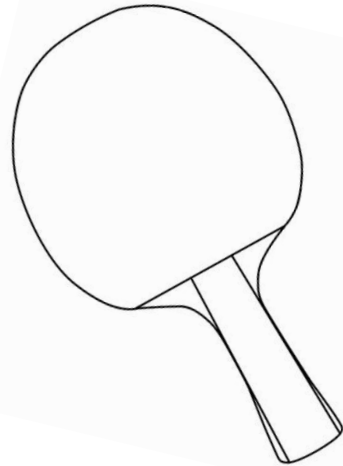

Ping-Pong Masası*

Hüseyin Serhat Arıkan
Bahaddin Tuncer

*Ha Sezai ha ping-pong masası

Ping-Pong Masası-1 (Hüseyin Serhat Arıkan – Bahaddin Tuncer)

H.S.A.: Sanatta yalan, samimiyetsizlik var mı?

B.T.: Vardır tabii ki. Ya da şöyle demek daha doğru: İyi sanatçı yalanı doğru gibi yutturur okura bir nevi...

B.T.: Şiirde ne ya da neler vazgeçilmezdir?

H.S.A.: Hiçbir şey vazgeçilmez değildir. Ama birine dokunabilirsin, iki insan arasında gidip gelebilirsin şiir. Güzel olmaz mı? Bunu yapabiliyorsa anlamdan bile vazgeçilebilir.

H.S.A.: Dünya şiirinden beğendiğin, Türkçe edebiyatta yeterince tartışılmadığını düşündüğün biri var mı?

B.T.: Çok var ama şimdi aklıma gelenler Gottfried Benn ve Théophile Gautier.

B.T.: Bir mekânı güzel yapan nedir sence?

H.S.A.: Muhabbete yer açacak kadar sessizlik ve rahat koltuklar olsun yeter. Bunların mümkün kıldığı anılar mekânı güzelleştirir zaten.

H.S.A.: Zor mu beğenirsin?

B.T.: Beğeni meselesini bir süreç olarak görüyorum. Bu süreç içerisinde her zaman zor beğenen taraf olduğumu da kabul ediyorum. Beğendiğim şey sayısı çok azdır.

B.T.: Sevdığın bir kitap ismi?

H.S.A.: Kendi kitabımın adını vereceğim ama böbürlendiğimden değil, onun arkasındaki esin kaynağına, Mahmud Derviş'e selam vermek için: "Bin Dün Var Yarında"

H.S.A.: Çok sevdiğin bir film?

B.T.: *Call Me By Your Name*

B.T.: Sanatı bir renk olarak tanımlasan bu hangi renk olurdu?

H.S.A.: Mavidir herhalde. Uzak düşlerin, imkânsızlığın, acıyan sevginin rengi. Ülkü Tamer'den: "Kuşlar beni bekliyor / Az kaldı arseniğim / Haydi, çabuk ol artık / Mavi boğazım benim." veya "Sen mavi bir tilkiydin, binmiştin mavi ata"

BAROK ÇİZMELİ YALNIZLIK

Figen Şentürk

Yeşili tinerle açılmış küf nasıl yerleştiyse suya, aynı hızla
boyuyorum

Gece değişiyor içimde, suları çekilen bir dünya nereye
giderse
oraya hepimiz dört nala

belli paçaları kısa zamanın, bırak topuklarına afrodizyak
sürmeyi
barok çizmeli bir yalnızlık bu..

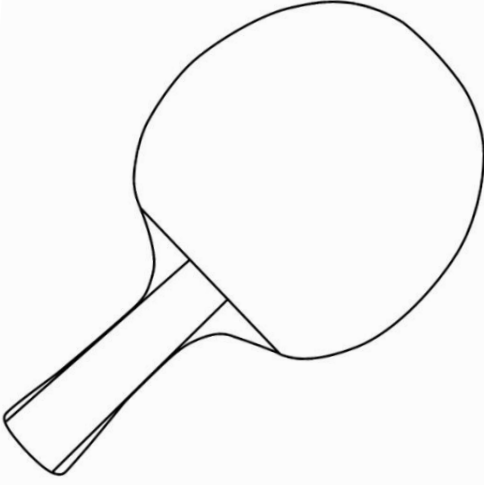

OLGUNLUĞUN MEZARLIĞI

Mahmut Aksoy

Alışkanlıklarım, kardeşlerimdir benim
Annemsiz, babamsız benimle olmayı isterler
(ömür boyu isteyecekler) öldürmek için beni
Bilmek isterler kendi uğurlarında
kömüre çevirdiğimi onlar sayesinde
ayakta tutulan çatlayan dudaklarımı,
gözlerimi, kıllarımı. AMA, AMA, AMA
yaşayanlar
yaşayanları
yaşayabildiği
kadar
yaşadıkça
neyin
haklılığından
söz edebiliriz
olgunluğun
mezarlığına
yatmadan
önce?

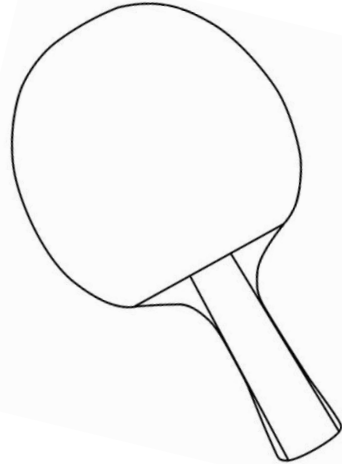

Ping-Pong Masası*

Ebru Özden
Yiğit Kerim Arslan

*Ha Sezai ha ping-pong masası

Ping-Pong Masası-2 (Ebru Özden - Yiğit Kerim Arslan)

EÖ: Sizce şiirden başka bir şey mümkün mü?

YKA: Elbette. Hatta şiir dışında her şey mümkün.

EÖ: Onun dışında ve ötesinde, ona hiç bulaşmadan başka bir sanat dalıyla uğraşsanız hangisi olurdu?

YKA: Müzik. Tabii şiire yine biraz bulaşmış oluyoruz.

EÖ: Peki lirizmi hayatınızın neresinde görüyorsunuz? Yalnız şiir yazarken mi var yoksa hayata o çerçeveden bakmaya değer bir şey olabilir mi?

YKA: Kesinlikle o çerçeveden bakmaya değer. Lirizmin, şiirin en büyük ve en kadim yolu olmasının sebebi hayatla ilişkisi aslında. Aşkta, dostlukta, bir kediye sevimizde ve her duyguda olan lirizmi hayatımızdan asla dışlayamayız. Biz istemesek bile o baktığımız "o lirik çerçeve" hep var.

EÖ: Klasik bir soru sorayım. Ölmeden evvel kesinlikle şunu yapmalıyım dedğiniz şey nedir? Bu bir filmde oynamaktan balık olmaya kadar uçsuz imkân veren bir sorudur.

YKA: Piyanoda kendimi geliştirmek. Açıkçası bazen, hafızaları nedeniyle, balık olmayı düşündüğüm zamanlar da oluyor.

YKA: Her şiir bir sözcüğü örter ve gizler ise şiirin aslı, söylenmeyenlerde mi saklıdır?

EÖ: Tamamen siyah bir örtü değil de tül bir örtüdür, hem saklar hem gösterir. Görülsün istemez diyor ama ben daha çocuk bir söylemle şuna çevireyim: Belirgin olarak görülsün istemez. Belli belirsiz bir şeylerin var olmasını ister. Şiirin aslı bu tülün kendisidir evet.

YKA: Sakin bir akşamda hüzünlenmeyi mi, bir kalabalığın ve gürültünün ortasında mutluluğu mu tercih edersiniz?

EÖ: Sakin bir akşamda hüzünlenmeyi tercih ederim.

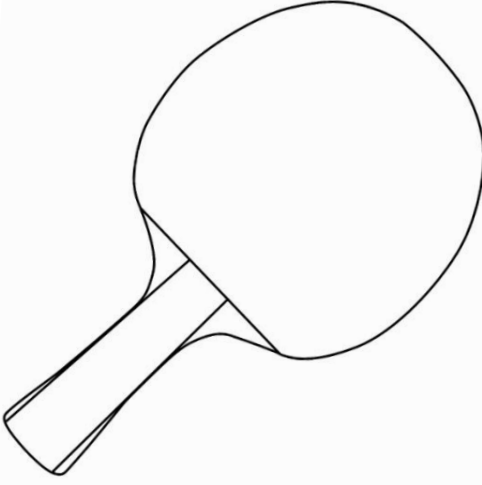
YKA: Benim klasik sorum da şu olsun: Sizce yüz sene sonra şiirde neler değişir, neler değişmez?

EÖ: Yüz yıl sonra şiire yakıştırmadığım sözcükler, teknolojik, dijital dil şiirde çokça yer alacak. Dil değişecek, ahenkten ziyade anlam öne çıkacak diye düşünüyorum nedense. Karamsarım. Değişmeyen ise bugün hangi şiiri çok beğenerek okuyorsak onların değeri olacak. İyi şiirin alıcısı her devirde olacak ve yaşatacak. Umarım.

YKA: “Ebru”, neden toplanmış bir addır yıkıntılardan?

EÖ: Bunu gerçekliği olduğu için söylemiştim. Mecazı daha güzel elbet. Doğmadan bana vermek istedikleri birkaç ismi evimizin duvarına yazmışlardı, yıllar sonra o eski evimiz yıkıldığında yıkıntıları ayıklarken bir tek “Ebru” adının okunur olduğunu görmüştüm. Diğer adlarım silinmişti. Bu mısra çocukluğumda yazıldı. Büyüdükçe baktım ki nasıl okusam okunuyor...

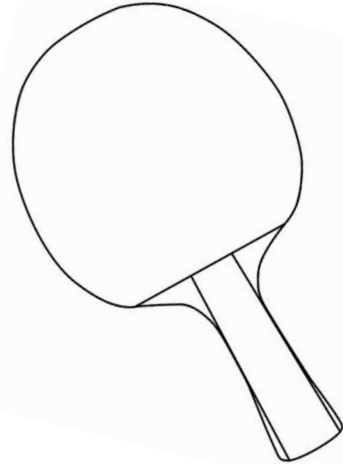

Ping-Pong Masası*

Ebru Özden
Yiğit Kerim Arslan

*Ha Sezai ha ping-pong masası

Ping-Pong Masası-3 (Ferhat Nitin – Alihan Çetiner)**SORAN: FERHAT NİTİN / CEVAPLAYAN: ALİHAN ÇETİNER**

1)En son hangi kitabı okudun ?

Suat Taşer-Bir Ben Bir Yokuş

2)En beğendiğin şair kimdir?

Nazım Hikmet

3)Hayatını da baz alırsan şiir mi hikaye mi ağır basar?

Şiir. Hikâyemi hep iki dizeye sıkıştırmaya çalışıyorum. Fazla söz akıl bulandırır.

4)Edebiyat ortamını nasıl buluyorsun(iyi kötü / berbat)

Kötü. İyi olmaması için çalışıyorlar.

5)Kuşağa inanıyor musun?

Kuşak meselesi ilgimi çekmiyor. Edebiyat tarihçilerinin meselesi. Bir zahmet var mı yok mu baksınlar.

6)Hangi dergileri okuyorsun?

Gittikçe dergilerden uzaklaşıyorum. Dergilerden Hayâl'i takip ediyorum. Fanzinlerden Barbarları Beklerken, Bir Kafa Sesi'ne bakıyorum. Arada çılgınlık yapıp diğer dergilere de göz attığım oluyor.

7)En son yazdığın şiir hangi dergide çıktı?

Bir Kafa Sesi Fanzinde ve Ruhsatsız Dergide olması lazım.

8)Kaç yılında yazmaya başladın?

2008 veya 2009 olması lazım. Ama gerçek anlamda ele avuca gelecek şeyleri 2016'da yazmaya başladım.

9)Şiirde en çok kullandığın kelime, konu nedir?

İmgeleştirdiğim kelimeler var. Put, baba, göç, istila vs. Herhalde en çok bunları kullanıyorum. Konu olarak güncel meseleler, kendi çağımda insan. Ben de onlardan bağımsız biri değilim. Bu dönemi de biri yazmalı, ben de yazıyorum.

SORAN: ALİHAN ÇETİNER / CEVAPLAYAN: FERHAT NİTİN

1)Edebiyat türleri içinde şiiri seçmenin nedeni neydi? Ve şiir yazmaya nasıl başladın?

Şiir hayatın en çarpıcı anlarını gözler önüne seren bir tür bana göre.

O yüzdendir ki şiirin farklı bir yeri vardır her zaman bende. Şiir

yazdığını sandığın an ve şiiri ortaya çıkardığın an arasındaki

bocalama arasında gidip gelirken kendimi şiirin ortasında buldum.

2)Güncel edebiyata bakışın nedir? En büyük sorunlarımız nelerdir?

Klikler var. Eleştiri yok. Küfür, hakaret var. Çeteleşme var gördüğüm. En büyük sorun şairdir bana göre. Şiir ortada ise bir şekilde yolunu bulur. Şair buna engel olursa o yol tıkanır. Bu yüzden yolun engelsiz aşılması uğruna şairin yoldan çekilmesi elzemdir.

3)Şiirini sevdiğin kendine yakın hissettiğin bir şair var mıdır?

Asaf Halet, Ahmet Haşim. Bizim dönemi kast ediyorsan Eren Şahin, Ziya Boz, Emre Suci. Tabi liste daha da uzar lakin şiiri benim şiirime yakın hissettiğim kısa liste bu olur.

4)Şu an Türk şiirinin problemi şair midir şiir midir?

Bence şairdir. Her şeyin önündeki engel şairdir. Şiir şairi kayırmaz ama şair şiiri perdeler. Günümüz ödülllerinin şiire değil şaire verilmesi, dergilerde en işe yaramaz şiirlerin çıkması şair sorununa işarettir.

5)Uzun zamandır Bir Kafa Sesi'ni çıkartıyorsun. Fanzini çıkarmada amacın neydi ve başarabildin mi? Bir Kafa Sesi'nin geleceği için neler söylersin?

Amacım edebiyatın ne olduğunu bilmeyen taşrada bunun ne olduğunu açıklamak ve yaymaktı. Bunu az da olsa başardığımı düşünüyorum. Fanzin yine aynı formatta ilerler diye düşünüyorum tabi hayat, zaman ne olur bilemeyiz.

6)Şiirini besleyen kaynaklar nelerdir? Ferhat Nitin şiiri için neler söylemek istersin?

Şiiri besleyen kaynaklar çeşitlik gösteriyor çoğunlukla bazen bir film bazen bir anı bazen bir müzik. Lirik şiirin daha sembolik ve griftli hali diyebilirim.

7)Bir yayıncı olarak günümüzde dergi ve fanzinlerle ilgili neler düşünüyorsun?

Fanzin edebiyatın arka sokağıdır. Edebiyat caddesidir. Bir durak önce bir durak sonra. Dergilerin daha doğrusu günümüz dergilerinin güncel şiiri takip etmesi edebilmesini olumlu karşılıyorum.

8)Şairlerin kitap çıkarırken bir problem yaşadıklarını düşünüyor musun? Yayın dünyası şiire, şaire nasıl bakıyor?

Yayın dünyasında şiire bakış biraz da şaire bakıştır aslında. Çok az şiire bakan dergi yönünü şaire değil şiire doğrultan dergi olduğunu düşünüyorum.

AŞK TİYATROSU

Mutallip Saydulla
(Çev. Esra Emet)

Kalın sayfaları dolmamış
İnsanların zamanı hayatından değerli, aynı zamanda az
Çok sayıda artistin rol alması gerek değil
Sahne ve seyirci olmasa da olur
Bir günlük aldanma için
Bütün kadınlar canını verir
Erkekler kadınları kandırarak yaşar
Kadınlar erkekleri kandırarak yeşerir
Çiçekçide çiçekler satılıp bittiğinde
Patron kadınların önemli olduğunu hisseder
Ben onların grubuna baktım
Onlar bana asla bakmadı
Eğer ben bir demet çiçek olsaydım
Beni kim satın alıp kime hediye olarak verirdi?
Ben o güllere bakıp seni özledim
Sonra çiçek hediye edemeyen bulutlara bakarak seni öperdim,
diye fısıldadım
Belki dünyada bu fısıldamalar eksik kalmıştı
Bu hayat tiyatromun son kapanış sahnesi idi
Bugün gece faytonunda giderken
Tenha dalgaların parçalanmasını dinledim
Gece kıaldıkça aramızdaki mesafe ne kadar da uzak değil mi?
Ey sülaleler boyunca seni seven Mayıs ayının sessiz mahkumluluğu!
Sen Mayıs ayında doğmuş gökyüzüsün
Her şeyden elimi çekip kendime döndüm
Bir şaire aşkla ilgili sonsuza kadar konuşmaz olduğunda...

Rengârenk toprakta bir ayağım çıplak, bir ayağım çorapla geziyorum

Yasin Mert Özçelik

Kandan kırmızı tablalar.
Nutkunu yediğimiz yerküre sofrasında
Dalından dalından yemişler
Yemişler ki
Sonuncuyu yedirememişler
Bereketini
Bilemeden.

Körden kör tabelalar.
Bir yüz vardı, kulakları yırtılı
Bir ağız vardı, dili
Arandı
Gündüzün geceleğinde
Dört nala ya, dört nala usul
Topal – ca
“topalcana”

Mordan mor şempanzeler.
Kısır kalmış şu kapana kısıllılara
Bakırca bak
Toprak! (Seslen-iş) ne bilgiler bilgisi pencerede
Bir ağacın tepesinde koşar adım yürüyor
Lakin bu hayal edilebilecek, yadsınacak
Şey değil.

DÖNGÜSEL DEVİNİM

Erkan Kenan Durmaz

boşluğu saran nedir
sesimi yutan
beni bir döngüde unutan
tut ki duyulmayan bir duayım da
sayısız hayatın kaç benim
uzaklarda noktaları birleşmeyen
görülmeyen
duyulmayan

...

ortasında boğulmuş bir kelebeğim
bu büyük sandığınız fanusun

sularında boğuldu tüm benliğim
biter dediğiniz bu kabusun

buzdağının görünmeyen kısmında
kendimi serzenişte buldum

döküldüm ahh
epey döküldüm kör noktaya

devinirken yokluğun hiç bitmeyen varlığında
kendimi yeni hayata demlenişte buldum

YERE BAKMA DURAĞI

Ersin Erday

"Bu karanlık böyle iyi afferin Tanrıya"

Yere bakalım birazdan bir deprem olur yere batalım
Sana yine bi' yalan söylerler inanırsın yere bakalım
Yaşamak derler güzel şey derler ümitli şey inanırsın
Yere bakalım neden hep aynı nehirde yıkanır insan

Yere bakalım altında bir uğultudan başka ses olmayan
Yere bakalım eksi kırk derecede yanarken ten yere
Kırılırken ayazın kuruttuğu ayak ve el kedere batalım
Babasının kokladığı o ak entarinin kokusuna bakalım

Yere bakalım bin ton demire bin ton betona batalım
Yere bakalım mülkiyetperverlerin yaşadıkları evlere
Ferrarisini satan ibnelere halaya durmuş penislere
İki kere ikiye ölüm yoksulların kaderidir diyenlere

Yere bakalım hipotermilere hipotezlere sahte kelimelere
O sahte kelimelerin taşıdıkları boş ümitlere bakalım
Yere bakalım yere bakalım olmadı upuzun yere yatalım
Usulca ölümlerin ölüm provasına katılalım yere bakalım

Yere bakalım ya da göğe en yakın olan göğe çıkalım

Muz Kırıkları, Bal, Baby Milk

Bilgehan Tuğrul

alnım yara, kemiklerim kırışmış
ama ben hâlâ toprağı eşeleyerek öpüyorum seni
gözlerimi sıcak bir kahveye batırıyorum
sunuyorum sana kendimi, adıyorum
beni dudaklarının arasından çekiyorsun
kara bir boşluğa
köpüklerimle güzelliğim ve karamelimle
düşüyorum oraya
sen yoksun orada ama/
insan nasıl kendi içinde yoktur?
ruhumuz da satılıksa ve haberimiz yoksa demek,
dünyaya gelmeyi isteyip istemediğimizin bize önceden
sorulmuş olduğu gibi (öyleymiş)
onu da satmışızdır bir yabancıya
ama mezarlıkta sıcak mocha içmek gibisi yok değil mi?
var canım

gel alın tokuşturalım biz senle
böylece kader çizimizde
birkaç buluşma daha ayarlarım
kemiklerini ütileyeyim
ellerimle vura vura
belki büyüdükten sonra ölürsün
yaşın altmış beş de olsa.

hatırlarsın
tanıdığımız en dürüst insan annemdir
hep ütümüzün bozuk olduğunu söylemiştir
ama üzerinde düpedüz gömlekleri vardır
gel ona bir koşan kaplumbağa hediye edelim
hatasını anlar
(belki de kendine her gün yeni gömlek alıyordu,
ütülemiyordur, biz de iftiracı pezevengin önde
gideniyizdir)
ihtimal ki anlaşılabilir bir hayat yaşar ikisi

bana kalırsa herkes
cumartesi günü annesine kötü bir çorba yapıp evden
kaçmalı
bizde günahın küçüğü olmaz!
ve zaman hiçbir şeyi erteleyecek kadar obez değil
gel sırtımızı bıçaklayalım, başkalarına yer bırakmadan

maymunum jo evde muz kırmış
ailemin ayağı parçalanmış (ama kalpleri kırılmamış bu
yönden hiç bakmıyorlar)
gelip benim kafama nişan alıyorlar
aman diyorum göz kapaklarıma dokunmayın onları
devlete satacağım
jo dayak yemesin ben açım
ben üç yaşındayken geldi o
hiç konuşmadık bunca yıl
bu yüzden birbirimize deliler gibi aşışız
gel diyorum ona da:
"sevgilim vurma beni uzaklara gidelim
gemilerin iğrenç demirlerini öpmek istiyorum
tozdan gövden çürüyecek
tanrı koltuktan kalkmadın diye yüzüne tükürüp seni
şeytana verecek
vakit varken değişelim, eskimeyelim hiç
hadi gel sevgilim su aygırlarına binelim
başkalarının iğrençleştiği kadar biz de çirkinleşelim"
sonra maymun ağzından öpüyorum onu
" hu hu he huhu heh"

bal keser boğazımı
hırıltılarımın bağışlanmasını istiyorum şu anda
Jo muzlu ballı baby milk ve yulaf yemiş
sesimin dayanılmazlığı bundan
önemli bir gün de benim için, bugün (her gün bugündür)
gözkapaklarıma sim sürüyorum
malum düşük telifli bir yazarım
bal satamam yağ satamam ustam olsa beş kuruşa veririm
devlet beni bekliyor
sevap tüccarlığına gidiyorum
önce benimkileri teslim edeceğim tabii
gel izle beni memurken
günde sekiz bardak kahve içip dişlerimi gösteriyorum

neden içindeyim tanrım bu oyunun demenin hiçbir anlamı
yok
ama ben bir gerizekâlı olduğum için soruyorum
**seninle konuşma cesaretini bulduğum ya da muz yiyen
maymunların hayatını kıskandığım için tanrım
beni cehenneme gönderecek misin <3 ? <3 ? <3**
gözlerimi sobada ters çevirerek
çocukluğumda
boğazımda kalan
son balı sunarak
iyilik
vicdanımı büyüterek öpüştürüyorum onunla
neden tanrım
onun bana gelmesini ölümle yasaklandırıyorsun?

sen korkma gel
çocukluğumu faiziyle satıyorum

babe you don't need a milk
after all
your mother will crush you
under her feet
to get into heaven
babe i need a milk
I'm afraid of tall stools
I shouldn't die
I love monkeys <3
but you haven't seen anything yet, you haven't lived, you
haven't loved, you haven't been loved
babe i am taking your milk
bye
babyish
bye
good night and sleep

from hell all over the world
herhangibir yer/
no:2 daire:3

DAİR

Uğur Zehir

“ayaklarım kederdir burada, \zambaklar kadar etmiyor sözcüklerim” Bukowski

Mübah puzzlelara işlek cadde, tizalaşım tadı
Ders bitti.
Adsız girizgâhlar,
Esriklenibilişi Dali tonu kahvenin,
Karıncı yuvasına sıçramak moda; tepemde maddenin hangi hâlini
taşıyorumdur?

.
.

Nedir söz – hariçten gazel, müstakil uğultu en fazla
Ha babam koyu

yazayına çabalama
heybemi kurcalasam
Adını ben veririmdi nerede ufalanmış “şey”.
Ne bilecektim, havalandırılacaktı alt tarafı putlaştırdığım sessizlik
Ses değdi sese bilemedim, karaltılar sivrildim kendime Brutus
Dinle -

baldıranla atbaşı
ucuz rakım işçiliği
Görseler düşüşü kuvvetli andaval adlanırım
Çek çıkar bağcıklarımı, kelaynak sandalyeler
Binde bir Unicorn söyleşkesi tavana koşut, parklar
Reçete lafügüzaf çek çıkar, duymaya yalınayak başlamıştım
Anla -

kaç kere nasıl
bilirdiniz... kırılır lafazan enik, kırkyama ihtimal dışı
– Neydi adını sormadığım girizgâhlar
Kırılır soytarı imameler telafi niyetine
Kaçıncı kere nasıl bilirdiniz... gözü açık uçurdun takvimler,
posanı* çalışmalayım
Olmadı kulakları açalım, nasılsa ayaklarım okumayı söktü.

*sen miras de

KABUKLARI YARA BAĞLI ÜZ/LEM

Ahmet Şerif Doğan

Kirin namusu, bükülen bir yolun en kesik köşesinde
Dörtlülere sisin içinde yanık bekliyor ağır ağır
Çarpışmayı, kırılıp dökülmeyi kadın
Yeni defin edilen toprağı öpüyor, anne kokuyor

Bir tutam saç demeti tarağın dişlilerinde hatıra
Kızıl bir goncaya benziyor ölüm, kan akıtıyor baktıkça
Örtüler sessizliğini koruyor eşyanın
Gece tüm ağırlığıyla çöküyor göğsüne kadın
En ağır işçisi hayatın, sürahideki su, anne kokuyor

Gölge ışığın damarından süzüyor korkakça
Her an bir ses, bir sesi bölüyor ve tüm sesler ardışık
Yoğun bakım ünitesinden de zor geçiyor ölümün gidemeyişi kadın
Aradığınız kişiye muhakkak ki ulaşamıyor, anne kokuyor

Demliğin içinde küf, dolabın kapağında kalan ilaç
Bardakta yarısı içilmiş çay, unutulmuş çiçek kuruyor
Arada bir çıtırtı, bir hırıltı, bir nefes ver kadın
Acının devri, musallanın sabrı, kalan hoş bir sefa bu çatıda anne kokusu

Fesleğenleri suladım anne, unutmadım.

DEĞMEZMİŞ SEVGİYLE TUTUNDUĞUM KOLLAR

Abdüsselam Gidici

defalarca geçti gözlerimin önünden hayatım,
insan,
unuttuğu bir çok ölüm yaşarmış onu anladım.

adımlarım daha yavaş ve zonkluyor yürüdüğüm yollar,
değmezmiş sevgiyle tutunduğum kollar.

çökse de karanlık en umulmadık zamanda,
ve kapansa da kapılar ardına kadar,
soluduğum hava kurşundan da olsa,
kalbim attıkça, umudu yumruğum bileceğim

ŞART VE ŞİİR

Elif Burcu Özkan

Şiir, uyku kaçırır yaramaz çocuk
Nüktedan bilinçaltı çekirgesi
Aklımı kemiren köpek dişlerini kırdığım gibi
Hükmediyor içimde soğuk komünizm

Kalp peçesini açıklığımdan alan insanlar
Azaldıkça sağanaklarımdan içip doydular
Üzerimde s/ağır hayal kırgınlıkları
Kapitalist maktuller dizelerimde dayak arsız
Duvardan duvara vur, diyor, verdim coşkuyu
Yoksa vallahi gözlerimden ben kovalamadım geceyi!
Hep o imgeli geri dönüşüm kutusunun,
Failin foyasını kelime üstünde oynatanın işi

Fikrime şiir yağınca zikrim hep iki büklüm kul
Biçemimde zikzaklı arsız bir infilak
Sorarım, bu ne çaresiz çulsuz derbeder
Başı çavuşlu mürebbiye kuş nereye kadar

Şartların keskin haddinden esrimenin balonuna
İmgenin ayyaşlığıyla uç kelebek, uç!
Bir başına bozukluk tekdüze taarruz
Şartlı tahliyeden döndürelim yaşayan merhumu
Kırk yıllık talimin düzlüğüne kavursunlar helvayı
Dilindeki mazgallarda kırılın uyuyanın alıcıları
Kıt'a dur, suskun kul nereye kadar

DOKUNUŞ / SAYIKLAMALAR

K. Çağlar Aksu

bir dokundu
penceresiz perdeler kadar ağır ya da
yorgun damarları
içinde sürüklenen kırmızı yalan ile
eğildi küstah ve gösterişli güne
damarları sarmaş dolaş
dügümsüz taşırken yalanı

dokundu gerçeğe
dizleri titreyip kırıldı
hem de uçuşurken kelekler gölgesiz
tenden düşen yılgın gölgeydi akşam
hem de yükselirken tapınakları doğanın

bin ah işitti kuytulandığı yerde
alevleri uzun uzun ve düğüm düğüm cehennem
yutkundu soğuk soğuk günahına şaşı
insan çürürken doğanın kutsal mabedi
zamanın yağmurunda yalanla yıkanan
yıkandıkça yavaş yavaş yıkılan
serseri zangoç, mabeddeki çanı çalan ,
insan

dokundu
ve parmak uçları kör oldu
neye dokunduysa yoktu,
karıncalar ne güzel paylaşıyordu,
ışık ne kadar cömert, neden dedi

aklına dokundu , kalbine dokundu,
delirdi ve bütün bir hakikat;
perdelerden de önce
dalgalardan da önce
çekildi
örtüldü

SÖZBETİM

Gözen Esmer

I Sınıf

Sizi kaldırıp attılar bir yana
Sizi kandırıp attılar oraya
Onları alıp getirdiler şuraya
Onları (ç)alıp getirdiler buraya
Her nasıl bir düello bu kendinden menkul
Önce siz ateş edin Mösyö Burjuvazi

II Meydan

Kanlı mıdır hep? Gürültülü mü? Zamanın hareketini en iyi o gösterir. İnsan ırmaklarının buluştuğu eşsiz göl. Ya da hiç kimsenin uğramadığı kupkuru bir çöl Eskiden ağaçlıklıymış. Bugünlerde herkes gibi betondan.

III Öyle

İlginç bir kelime değil mi? Yarım bir nokta gibi. Yani hem konuyu bitiriyor. Ama sohbeti devam ettiriyor. Bir iç geçirme, kısacık bir anda. Başka çok başka düşsel mekânlara yelken açar. Ve dudağın kenarında beliren o hafif tebessüm

IV Bittabi

Eski zamanlardan, hatıralardan, Mütevazılık çağından geliyorsunuz. Sizi tanıyorum. Aslında biltabi diye yazılı hüviyetinizde. Ancak güneş ve ay arasındaki şiddetli geçimsizlik harf memurlarını da etkilemiş ve l harfi t harfi olarak yazılmış. Tahammül mü bazen? Dişler sertleşir birden. Yoksa insanın yaşamında bir başka evre olan sakinliğin habercisi midir? Ya da muzırlığın en gerçekçi maskesi.

V Masa

Düşünün. 12 insan bir insanın geleceğini, mahkumiyetini tartışıyor. Ya da 12 insan bir insanın ten kafesine neşteri vurup hiçbir sinire değmeden o lanetli tümörü almak için ter döküyor. Düşünün, Altı insan ülkenin kaderini çiziyor, bir beyaz kâğıda. Daha kötüsü. Tek başına bir insan upuzun masanın başında ne olduğunu bile bilmediği kararları imzalıyor. Masada masaymış şairin dediği gibi. Hiç bana mısın demiyor

VI Ve fakat

Önce bir fikir, yürür, yürür, tramvaya biner yorulunca, sonra iner biraz bayır çıkar biraz dolanır bir iki sokak, bir iki de selam alıp verir.

Sonra sözlere, sonra havaya ve en sonunda eşyalara derken bütün mekâna, yetmez o mekândaki herkesin kıyafetine siner. Sonra tek kelime:

Ve

Bir anlık, bir virgüllük bekleyiş, yarım nefes,

Ve, fakat!

İşte final.

VII Elif

Bir ince boyun, bir ince sızı, ya da bir zarafet, bembeyaz saf mı saf. İmgesi bu kadar güçlü kaç harf vardır ki?

Şehvetten uzak masum bir güzellik

VIII Rûz

Ruzîgâr olmasın o ya da hepimizi zincirledikleri, üstünde akbabaların dolaştığı Elbruz.

Yazın ılık bir meltem, sonbaharda uçuş uçuş.

Beyrut'ta bir sabah ezanı, serin, duru!

Beyrut'ta bir sarhoşluk akşamı Feyruz!

Rengi ne renk? Ya sesi, hangi tınıda? Ağaçlara değse başka, kurşun saçaklarda başka, yağmurda başka, kızıl günlerde bambaşka...senin yüzünde farklı.

Ruzîgâr

Kısaca ruz!

Kaybolan yıldızlar buz

CİNNET BİR

Mirza Şahin

Kadın köprü ortasından bacaklarını uzatıyor
Denizler yükseliyor geçmiş günlerin hizasına
Oturduğu yerden kalkıp çarşılar kurduruyor
Çocuklar, bombalar, marketler, cinnet bir

Biz günlerce sevişmeyi bilirdik, sevişmedik
Değmedik kırlara, kankıyametti gözlerimiz
Kapılar aralandı, saçlarımız ağardı, değiştik
Apartmanlar, doğumlar, çiçekler, cinnet bir

Köprü başında bir adam, ortaya varamıyor
Bakmıyor karşıya insanlar dağılmadan önce
Sonrası cinnet bir: ölümler, savaşlar, aşklar
İki yarım her zaman bir bütünde buluşmuyor

İÇERLEKİN AHDİ

Gazi Taş

*“aslında burası özenle hasar
hayat ince devlet dalgın sabır sıkılğan”*

Seyyidhan Kömürcü

bir helak diyorlar bu şehrin ters yüz edilişine
kesik adımlarına müstehak bu rahatsız sabah
neşterlenen ve nergissiz bir mezarlık
japon değil üstelik bir sefil nasıl ölür
bir zengin ve bir çocuk

bekareti bozulmamış iki akı
zar diye atan elden medet
bir yemini yeniden imara açmak
gibi aciz, gibi sahte
yarasevici o kârlı merhametten
çakarlı arabalar taşıyacak gençliğini
uzak kentlerin açığöz rüyalarına
seni hep paspal bilen mağaza aynalarına

yıkık binaları geride bırakırsan
ruj lekeli izmaritler, bıçak değmemiş kaldırımlar
göreceksin üç vakte kadar
bayramda yine silahlanacak çocuklar
yeni meydanlar karartacak uzaktaki şehrin
terziler hep aynı sökükle hırpalayacak
ama kaç mevsim sonra bulunur
bilinmez başucunda kaybolan
yıkık bir taşradan
geriye kalırsan

BALKONDA AŞK ŞARKILARI

Zabit Karaköse

yaz akşamlarından kalma bir şarkı
balkonda uzak dağların gözleri
bir şiir vardı yıllanmış
turgut, cemal, sezai...
şen dünya içinde, şen dünya işi

rüzgâr çöp poşetleri ile eriyor
saçlarını hiç görmemiş bu rüzgâr
tenin böyle kansız gibi beyaz
taaaa masumluk kadar beyaz

susalım... hayır... fısıldaşalım
kelimeler utanmasın aramızda sakın
ben sana bir tişört; sen bana bir kitap
hakikati bulunmaz bir ipek çiçeği gibi
aç ağzını, su dökeyim, çünkü senin
dağların sisli... gözlerin denizli...

biz... işte... sabahın çocukları
kal demese de kimse; kollarız firarları

uzun bir sessizlik değil midir
balkonda aşk şarkıları

ADIM ARANIYOR

Muhammet Çelik

“Bulana en kasvetlisinden bir kasket”

Çok direttim adımın sonu T diye

Bir uyarı levhası gibi dilimde

Anlamadılar, empty dediler

-Edilgen söz, ağaçkakanlar-

Şaşırtmadı insanlar beni, kalmadı gözümde bile şaşılık

Ben de dedim adım: Güneş

Ölmekten sıkılmayan bir eş

Bir savunma değildi adım

Veya iftihar, hani bir telefona gelen bildirim

Ve/ya metroda yer değiştiren bir kadın kadardı

Öyle oldum olasına ve gündelik

-Bir umut döngüsüydü yaşam ama bulandık bazı sularda-

Ben de dedim adım: Güneş

Sana sesteş.

Yanaklarım da sıkıldı pazılarım da
Değişmedi bazı şeyler
Sokakta dilenen sakallı
Ve evde böğüren gömlekliler arasında
İstanbul, ben, kader, hayırlısı
Ve toplandıkça kulağımda
Soğuk bir demire dokunuyorum
Gitgide kaybediyorum adım bu yıllarda
Ben de dedim adım: Güneş
Ekranada izlediğiniz birdenbire ölmüş bir leş
-Bir koyu renkti yaşam, kandık bazı yalanlara-

Sonra sen çıkıyorsun ki
Göklerin bitmezliğini anlıyorum
Yıldızların ve gözlerinin bezginliğini
Anlıyorum o zaman adımın da adımımın da sebebini
Vazgeçmiyorum hiçbir şeyden
Sıkıca tutunuyorum, sen de kavırıyorsun beni
Biliyorum kavruluyor dudakların
Belini geçince doğuyor ışıklar
Güneş, alırmış ateşini kuyulardan
-ıslak, kaygan ve köreltici beyazlıktan-
Ve dudakların hâlâ çok taze, çok diridir gözlerin
Bir otobüste ayakta kalıyoruz
-Uzunca bir serinlikte omuzların, ben şemsiyesiz sarhoş-

Ben de dedim adım: Güneş
Artık biraz ciddileş!

KAPI

Fatih Selvi

Bozuk bir denizden kapandı kapı
Zelzele denklemi tufan iklimi
Açılıp kapanan kör bir göz gibi
Karanlık duvarda açıldı kapı

Kapıya ismini ben mi yazmıştım
O kesif mermeri kanatan elle
Delikten boşalan zehirli külü
Rüzgârın bahtına ben mi savurdum
Ben miydim sırtıma devrilen kırbaç
İnfaz sevecenliğinde ayna renginde
Korkumu kördüğüm eden katili
Kapıma müdavim eden ben miydim

Çekip gitmek kadar zor bir sorudur
Kapıya tutunan el ikilemi
Celladın ilmiği hasret zorudur
Kapatır kapımı çalar zilimi
Merakla beklesir yine de meskûn
Kayıp şehri bulan katile dengi
Kırgın çiçeklerin uykusu gibi
Uzak bir denizde kapanır kapı
Kayıp şehirlerden açılır kapı
Yorgun çınarların korkusu gibi

YALIN AYAK TÜRKÜSÜ

Yunus Emre Oğuz

Eski bir ezan okunuyor sonbahar damlarımızda
Çocukluğum bağıyor bana
“karpuz çekirdeğı olmak istiyorum!”
Ayaklarına yapışayım istiyorum
Ayaklarına.

BENGEN

Ece Budak

beni

-zevkle bıraktınız

ama

ben hiç zevk almadım-

de

bıraksanız bırakacağım kendimi

kendimce elbet sizden güzel:

azotu soluğumdan tiksindirene dek!

beni neden tutturuyorsunuz?

görmüyor musunuz

tutturduğunuz yerde(n) sallanıyorum

beni upuzun benden

:kanlı cansız

beni upuzun bana

:kim sardıysa

kaç ben varsa dönüyorum

...b...e...n...'i

-benin sonsuz parçalanışında
ne benden önce
ne benden sonra
ne de bende
ben
var-
bir bana dönemiyorum
:gücü yetmiyor şüphesiz !bir bana
boyuma düzerek kendimi
içime
benleri
düşüyorum/benleri
içimden
!ben gelecek
bütün
benlerden ayrı-
lacağım.

KİMSESİZ

Uluay Koçak Güvener

Akşam üstleri duyulan aryalardan saçılan hıçkırıklar keser yolunu
Sen soğuk gecenin uykusuz dehlizlerinde çırpınırken
En beyazından ellerinin yılgın mutluluğuna güler
Hiç konuşmayan küskün kelimeler
Gecenin hüznü soğuk yüzü sana dönük
Mutluluktur öteki yüzü
Ağzında gevelediğin kelimelerin biter büyü
Çünkü sen ay ışığının aydınlatmadığı
Kelimesiz
Gölgesiz
Kimsesiz

Kahraman Olmak İstemiyorum

Küsüratsız Pi (Suat Gürbüz)

masada, karşımda oturan kişi
yıllardır dinliyor gibi yaptın
biliyorum ve o yüzden
sana ne arkadaş ne de dost diyorum
son kez söylüyorum iyi dinle
kahraman olmak istemiyorum
sadece çok para kazanmaya sevdalıyım
ama para babalarının da üvey evladım
değerlerimi cami avlusuna bıraktım
çığlıklarımı duysam da
dönüp arkama bile bakmadım
sonra dönüp bir de dünyaya sövdüm
her nefes aldığım yerde zaten öldüm

masada, karşımda uyuklayan kişi
yıllardır uyuyor gibi yaptın
biliyorum ve o yüzden
sana ne yabancı ne de ben diyorum
kaçıncı kez son dedim ama beni son kez iyi dinle
kahraman olmak istemiyorum
sadece bu düzeni değiştirmeye adadım kendimi
ama çok çabaladım düzenimi de bozmasın diye birileri
yıllardır içerken masanın karşısına koydum kendimi
konuştum, konuştum, konuştum, içime kapandım
sonra kafam güzelken aynada çoğaldığımı gördüm
kuru kalabalıktım, baktım, baktım, öldüm

Çocukça Bir Zahmet

M. Kağan Will Şahinoğlu

hep bir şeylerin ardından bakmak zorunda hissediyorsun kendine, fakat renklerin sayısı hakkında bir fikir sahibi olmak hiç ilgini çekmiyor gibi.

Bir çayırda yürürken renklerin, yine,
varlığına şaşıp kalıyorsun,

bir kentte yürürken

başka yollarını arıyorsun

kendini zehirlemenin,

yürümekten vazgeçi

,yorsun dünyağrısı seni

çünkü konuşmalarını kısa

kesmekte kararlısın.

Ayakların büyüyor yürümedikçe,

aynı gözle kim bilir kaç asırdır

Kesilip biçilmiş bir koku alıyorsun yaşamın kendisinden, duyuyorsun ve bunu özümsemek için elinden ne gelirse [REDACTED] [REDACTED]. Çizgileri görmeden devam ediyorsun her şey fakat eğitilmiş bir gözü

olanca iyi düzeydeki taklidin
mümkün olan tüm
hataları seriyor önüne,
usta bir yalancı
sın insan.

Delirmek lütfuna biraz
daha yaklaşıyorsun
güneşin her bir batışıyla,
ellerini belinde birleştirip bir yangını tekrar tekrar izleyerek ama
bu, bil ki, çocukça bir zahmet – sana benzemeyenler için.

Solgun olan her ne varsa
ardına gizliyorsun [REDACTED],
inancını yitir
mek için, insanca.
Ve hatalar, [REDACTED] yapıyorsun.

Broşürlerde adın hiç yazmayacak.

Her mevsim,
farklı bir meyveyi toplamayı öğreniyorsun dalından – ahududu,
kojiboori ve domates gibi,
her mevsim
farklı bir şeyler unutupyorsun kartlar arasında kendini ararken –
[REDACTED].

ESRA'RENGİZ ŞEYLER ÜZERİNE BİRKAÇ SÖZCÜK

Gülsüm Işıldar

Esra Dökmen için şiire aşık, tutkun yada, bir şiir delisi demek abartı sayılmaz. Onu on yıl önce tanıdığımda çocuk denecek yaşıydı. Elinden bırakmadığı bir deste dosya kağıdına, durmadan şiirler yazıyordu. Bakabilir miyim dedim. Bana uzattığı kağıtlarda, duygularının ve beyninin, hızlıca oradan oraya savurduğu bir rüzgarın içinde, kaybettiği annesini, özlediği kardeşini, arkadaşına olan kırgınlığını, nefes nefese anlatmaya çalışan ve güçlü duyguların girdabında

sürüklendiği için, şiirin uzattığı dalı ıskalayan, yetenekli bir kız gördüm. Aradan geçen yıllarda yanılmadığımı anladım.

Alman şair Friedrich Hölder'in dediği gibi: "Düşlemek tanrı düşünmek dilencilik" ise Esra düşleriyle, yataktan kaldırdığı şiire, elini yüzünü yıkatmış, temiz giysilerini giydirip saçlarını taramış, üstelik hafif bir de makyaj yaparak, koşmalarına yetişemediği pırlı pırlı bir genç kıza dönüştürmüştü. Üst üste yayımladığı kitaplarda bunun en somut kanıtı:

"Bir Nefes Gibi" Sessizliğimin Hikayesi" Siyahi" "Sırça Darbesi" ve "Elif Burcu Özkan la birlikte Koza"

Ben, son şiir kitabı " Esra' rengiz Şeyler" den söz etmek istiyorum.

Kitap, Artshop yayıncılıktan nisan 2023 çıktı. 93 sayfa, içinde 89 şiir var. Neredeyse bütün sayfaları ful şiir ve Esra'nın cesur ama tevazuyu elden bırakmayan başkaldırılarıyla dolu:

“Aforoz edildim/İşe vagonlarında eylemcisiymişim/Yalnız bu kentin bir başınlığında bir daire çizmişler/ Gitmiş içine etmişim....

Yoğun olarak protest, ironik, yabancı kelimelerle ve eski sözcüklerle dolu şiirler yazmayı seviyor. Coğrafyamızda yaşamış kadim dilleri, Arapça, Farsça kelimeleri kullanmaktan çekinmiyor çünkü kendini, yine kendisinin tasfiye edeceğine inanıyor. Hiç kimseyle hiçbir şekilde bir yarış olmadığını, şiirin, ancak başka bir şiirle tasfiye edeceğini düşünüyor ki bu sav, bence de sadece kendi şiiriyle yarış eden bütün şairler için geçerlidir çünkü şiir sahibinden bağımsız bir üretilimdir. Sahibinin, güzel yada çirkin olması, fuarlarda, festivallerde, etkinliklerde, bolca boy göstermesi şiirinin iyi olduğu anlamına gelmez. Sadece sosyal çevresinin veya ahbap çavuş ilişkilerinin fazla olduğunu gösterir.

“Sen diye bildim ensiz cümlelerin tenini/Öyle derin günahlara ortak etmem, bile isteye gözlerini...

Esra, anlatmak istediklerini imgelere içiriyor adeta ama siz susuzluğunuz kadarını anlıyorsunuz. Başta da söz ettiğim gibi, yazmalara doyamayan, yazdıkça yazası gelen, ve kelimelere hiç tasarruf yaptırmayan bir şair ancak, duygularını mısralara öyle ustaca gömüyor ki, derin deniz dalgıcı değilseniz yandınız. Onun okyanuslara gömdüğü duygularını, sığ suların bilgisiyle okumaya çalışmak, balıkçı ağlarına yapışan balıkların çaresiz çırpınışlarına benzer.

Açık söylemek gerekirse bir abartı sanatı olan şiirin, anlaşılır olmak, öğretici olmak, örnek olmak, doğru olmak gibi bir derdi de yoktur. Okuyucuya hissettirdiği duygular dışında bir görev yükleyemeyiz. Ezra Paund “şiir yoğunlaştırılmış anlamdır” derken bunu kastetmiş olmalı.

Haydut şiirinde, duyarlılığını ve erotizmi, aynı umursamaz görünen eritici sözler altına gizliyor:“Giriyorum tuzlu suya aklımda derinliğin haydut/Uçmak yasaktı diyor gözlerimin önünde sere

serpe/Bu misilleme fistanlı balıklara değilmiş gibi/ Aklımda uçmamaya çalışan rüzgâr şövalyesine dönüşüyor/Uçmak yasaktı...

Erken yaşta kaybettiği annesi için her şiirde biraz sitem var: "Harakiri de bir tür revü oldu/Annesiz cehennemlerde.../Koltuğa yuvarlanıyor babamın alaturka şapkası/Çocuklar soruyor o cama yapışan hikayeyi/Anlatıp koşuyorum çünkü koşmadan ulaşamam/Annemin mesut bahtiyar plâğına/Kimseye ulaşamam kendime ulaşsam.../Kabuğu Meretin şiirinde ölümünü açıkça anlatıyor:" Eylem fikrin evladı/Annem eylemsiz kaldı../

Kendisine haksızlık eden kâdere karşı hemen hemen bütün şiirlerinde asi bir öfke biriktirirken, kafa tutmayı da ihmal etmiyor: "Uzağım ben uzağım, bilemediğiniz kadar/ Ölçüsü boyumun fâilatundan gelir/Hiç olurum devleşemediğiniz hatundan sır olurum.../Ters köşe tanrıların üçü yerinde biri kaçışta/Kapan yapmış yüzüm yerde/ Düdük verdiler diye ötmesem de/İllâ bir duvara kafamla işerim.

Esra şiirlerinde sokak jargonu ve yabancı kelimeler kullanmaya bayılıyor. Dedim ya, asi ve aldırılmaz görünen inceliklerin peşinde. "Ben sokak jargonu deccalı/Vasıfsız tehlikelerle büyürken dünyanın kalbi/Hep karadut lekesi/ Hazırlıksız yakalandığını hatırlayıp/Giz ile gayrimeşru anlam bağımlı/Çözüp küçülüyorum...

Derken, ouroboros simgesinde gönderme yaparak doğanın ebedi döngüsünü, kuyruğunu yiyen yılanla betimleyerek, kısacık ömürde keşkelere hammad olduğunu da itiraf etmekten çekinmiyor. Rimbaud'a niçin üçkâğıtçı dediğini anlamış değilim ancak bu şiirdeki/Yüzümün kenarında çelik güller ben buyum general/ bu ülkede bana bunu öğrettiler... sözcüklerinden mutlaka birşeyler anlamışsınızdır.

Bence kitap sadece şu dize için bile okunmalı: "Duvarın çivisine asılacak bir yerim olsun diye/Delik deşik eder dururum kendimi" İyi okumalar.

YOKO ONO

ix.

(Çev. Furkan Çirkin)

Hayal et gökyüzünde aynı anda parlayan binlerce güneşi,
Hayal et ıslıl ıslıl tükenip yana yana yitişi,
Hayal et yavaş yavaş eriyip usul usul bitişi.
Sonra mı? Sonra... bir ton balığı sandviçi yap ve ye.

Orpheus için Soneler 2-8

Rainer Maria Rilke
(Çev. Osman Tuğlu)

Şehir içinde dağılmış bahçelerde bir vakitler
çocukluk çağından oyun arkadaşı birkaç kişi
nasıl da birbirimizi bulmuş ve çekimser
bir sevgiyle, konuşma balonlu kuzular gibi

sessizce anlaşmıştık. Bu mutluluğa
sahip çıkmadı kimse. Kim çıkabilirdi?
Ve o da geçen insanların ayakları altında
ve uzayan yılın telaşları arasında tükenip gitti.

Yabancı arabalar dolaştı çevremizde, geçip gitti,
evler sardı bizi sağlam ama hayali - ve bizi asla
hatırlamadı hiçbiri. Evrende gerçekten ne var oldu ki?

Hiçbir şey. Sadece toplar ve görkemli yörüngeleri.
Çocuklar da var olmadı... Ancak bazen onlardan biri,
ah yok olan biri, yürüdü inen bir topun altında.

Uzun Bir Seyahat Olacak

Osman Tuğlu

Akşamları erken otur koltuğuna,
dedim ya, senin bu ataletin
zaman içinde
çok uzun bir seyahat olacak.

Bir iç deniz çevresinde
yaşamıştın ilk gençliğini,
bu çorak coğrafyadan o denize
nasıl kat edeceksin
onca yolu şimdi?

Yaşamış olsaydın keşke
çöllerde ta başından beri
buradan bir hurma ağacına
kolayca dönebilirdin belki.

Resmi tarih yazmak suçluluğu
yavaşlatacak ister istemez seni
gerçekten de evin
bir içdeniz kıyısındaydı halbuki.

Andacın yok maalesef.

Şahidin yok.

Üstelik

içinde bir harita, bir hatıra defteri,
birkaç eski eşya bulunan
emanetler kutusuna da
dokunamazsın;
henüz olgunlaşmamış kalbin
dayanamaz buna
pek tabii.

Eve dönerken dikkat et bari
olur da kumlarda bulursun
hatırlamanı kolaylaştıracak
birkaç köpek balığı kemiği.

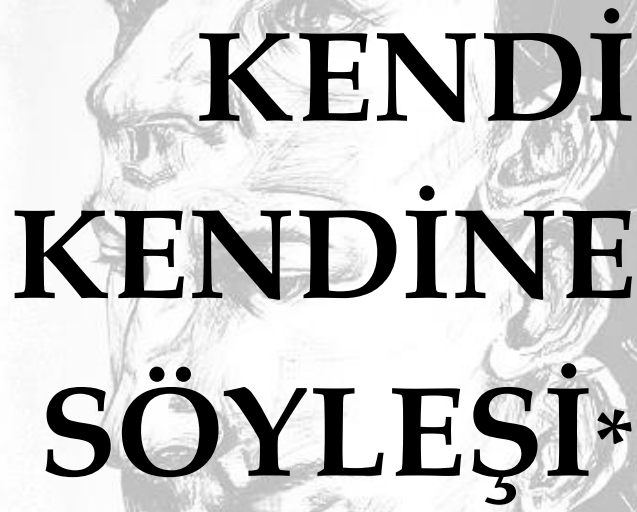
DONDURMA KAMYONU

Hasan Ulaş

Nasıl tarifsiz bir zevkle kaybederdik seninle oynadığımız oyunları
sen bizim yenilgi yenilgi büyüyen zaferimiz
kim bilir çocuk başına kaç top düştü
her yerde aradık
bir dondurma kamyonunun arkasında bulduk seni
ellerin, ayakların buz! kızım..
sarılısam ısınır mısın
ınsan uyanır mısın
korkuyorum eriyip toprağa akacaksın ellerimden
dünya dondurma külahı gibi yıkıldı
ağır uykularının altında kaldık be kuzum
inanmam artık çocukların uykuda büyüdüğüne
uyan da büyüme
uyan! uyan da bizi büyüle!

*İsrail'in Filistin'i işgali sırasında morglarda yer kalmadığı için,
dondurma kamyonlarında üşüye üşüye gömülmeyi bekledi çocuklar...

KENDİ KENDİNE SÖYLEŞİ*

~FUAT EREN ~

*Uzanıp kendi yanaklarımdan öpüyorum

Fuat Eren:

Hangi şairle dost olmak isterdim?
Karacaoğlan

Hangi enstrümanı çalmak isterdim?
Bas gitar

Keşke üniversitede ne okusaydım?
Filoloji

En çok hangi şairi okurken beynim yanıyor?
Mustafa İrgat

Gelenek mi gelecek mi?
Gelecek

Anlaşılmak bence önemli mi?
Çok da değil.

En çok sevdiğim kitap ismi?
Belki Stockholm'de Bir Banka Soymalıyım'dan sonra Dünyanın En
Güzel Arabistan'ı.

İyi ki onunla aynı dönemde yaşıyorum dediğim sanat insanı
kimdir?
Thom Yorke

Hangi ressama bayılırım?
Paul Gauguin

Kimle sohbet etmeyi çok isterdim?
İhsan Yüce

Hangi şehir?
Roma

Hangi filmin şiirini yazabilmek isterdim?
Andrey Tarkovski "Stalker"

KENDİ KENDİNE SÖYLEŞİ*

~ERAY SARIÇAM~

*Uzanıp kendi yanaklarımdan öpüyorum

Eray Sarıçam:

Kanıtlayamacağın ama emin olduğun bir gerçek var mı?

Feminist-şiir, Queer-şiir vs. gibi çalışmalar tabii ki. Kanıtlayamam çünkü en az 50 yıla ihtiyacımız var. Ama insanların emin olabilmesi için Türk şiir tarihini bilmeleri yeterli olur. Toplumcu şiir, İslamcı şiir falan, hepsi güdümlüydü ve sahici değillerdi.

Bin yıl da geçse değişmeyecek bir gerçek peki...

Türk şiiri her zaman "bir denge üzerinedir." Lirik, epik, politik, deneysel veya geleneksel şiir yazmak için yola çıkan kişi her zaman bu dengeyi kaçırmaz ve ortaya "yapıntı" bir şey çıkar. Şaşmaz.

Şiir ortamında asla değişmeyecek olan bir gerçek?

Artık sağ-sol kalmadı denir ama yalnız adı değişti. Mahiyet olarak devam ediyor. Bu asla değişmez yani. Mahfillerden dergilere ve yayınevlerine kadar. Üzücü mü, üzücü. Fakat böyle...

Adını -utanmadan- twitter'da günde kaç kez aratıyorsun?

Valla iki günde bir aratırım. Şiirlerimden paylaşımlar için değil de, daha çok sayan söven olmuş mu diye. Bilirsin bizim şair milleti Twitter'da aslan kaplan kesilir; karşımıza çıkamaz, iki kelimeyi yan yana getiremez de...

Herkes önce kendi şiiri okuyarak başlar dergilere, bunu biliyoruz. peki sonra diğerlerini de okuyor musun?

İnanmayacaksın ama tüm dergiye okurum. Sadece şiirler değil öykü falan varsa onları da okurum. Yine de çok dillendirmiyorum bunu, millet boş adam muamelesi yapmasın diye.

Söylesen linç yiyeceğin bir şey?

Erbain klişelerle dolu bir kitaptır. *Evet, İsyan* bile... Bu yüzden *Of Not Being A Jew* çok daha büyük bir kitaptır ondan. Ama halkımızın *Of Not*'ı okuyacak sabrı ve birikimi yok maalesef...

Asla ciddiye almayacağın şiir yazarları kimlerdir peki?

Poetika bilmeyen, eleştiri metni yaz(a)mayan, "ben sadece şiirime odaklandım" diyen tipler. Bunların ekseriyeti şiir tarihini falan da bilmezler. "Yaptım oldu" der geçerler.

KENDİ KENDİNE SÖYLEŞİ*

~OĞUZHAN KAYACAN ~

*Uzanıp kendi yanaklarımdan öpüyorum

Oğuzhan Kayacan:

“Ben bir şahin olsam sen bir balaban”

“Taksam cırnağımı ey gitsem çöllere”

Adından memnun musun?

Memnunum.

Şiir bugün nerde?

Şiir, uzun mesele, olmadığı yerleri denk geldikçe gösteririm.

Hangi şairleri okumayı seviyorsun bugün? İsim isim...

Şiiri algılama kabiliyetim, şiir görgüm-bilincim-bilgim ve kendi perspektifim beni şu şairlere yöneltiyor, şiirin şu şairlerde olduğunu görüyorum: Emre Söylemez, Onur Ocak, Bilgehan Tuğrul, Rahman Yıldız, Diyar Atak, Lokman Kurucu, Mahmut Aksoy, Gökhan Arslan, Ömer Şişman, Fatma Nur Türk, Liman Mehmetcihat, Mehmet Davut Özdal, Rıdvan Ardıç, Levent Karataş, Fatih Ceyhan, Memozan, İlker Şaguj, Rafet Arslan, Sena Türkmen, Enis Batur, Suat Kemal Angı, Ali Tacar, Tevfik Kanoğlu, Sude Öztürk, Fırat Polat, Donat Bayer, İsmail Aslan, Mert Çakırcalı, Süleyman Sabri Genç, Yiğit Bağcı, Burak Acar, Bahaddin Tuncer, Şenol Erdoğan, Emre Varışlı, Hakan R. Temiz, Dilara Elitaş, Özgür Asan, Hamdi Oğulhan Tünay, Yeliz Güneş, Enis Akın, Betül Aydın, Ahmet Keskinkılıç, Suhan Lalettayın, Yusuf Koşal. Daha da var elbette.

Daha çok okumak istediklerin?

Nicel bakmıyorum meseleye elbette, hatta az üreten insanın o şiir üzerindeki düşünmüşlüğüne şiirin pürüpaklığında ya da zekasında görünce çok daha saygıyla dikkatle okuyorum o şiirleri ama okuduğumuz az sayıda şiirlerinden yola çıkarak şiirlerini daha sık yayımlatsa dediğim şairleri şöyle listeleyebilirim: Özgür Özer, Bilgehan Tuğrul, Beyza Egin, Yiğit Bağcı, Yeliz Güneş, Pervin Akgün, Bahaddin Tuncer, Vehan Karahan, Diyar Atak, Mert Çakırcalı.

En sevdiğin birkaç film...

Dead Man, Into the Wild, Scent of Woman, Stranger Than Paradise, Night On Earth, Bekleme Odası, Der Himmel Über Berlin, Carlito's Way, Martin Eden, İtirazım Var, Uluma, Kelebekler, Bir Zamanlar Anadolu'da, Yahşi Batı, Casablanca, Polis.

Konuşmayı sever misin?

Üzerine kafa yorduğum her şeye dair konuşmayı severim. Feyize de açığımdır olabildiğince. Ancak her zaman konuşmak için odağıma oraya çekemiyorum, gerekene. Kastettiğin dost sohbetiyse onu da severim ancak bunlar hep ruh durumu ile ve o süre ne kadar sıklıkla yalnız kalamamış ve kafamdaki işleri halledememiş olmamla ilgili.

Yazmayı sever misin?

Sadece nokta atışı ile mühimsediğim bir hususa dair ve önemli addettiğim bir kelam düştüyse başıma, onu yazarım. Ancak artık yalnız şiir de değil, belki şiire de dair ancak hayatın birçok alanında yaşadığım hikayeler ile kafa yorduğum meseleler ve okuduğum, dinlediğim bahsedilmeye değer kayda düşülmesi gereken hikayelere dair de yazmak için esasen not alma faaliyetimi daha sistematize ve refleksif bir hale getirmeliyim.

İlk çıkardığın fanzin ya da dergi?

8-9 yaşlarımda “OGİDER” adında tek sayfalık bir dergi yapıp aile içinde elden ele dolaştırır, sonra bir süreliğine onu evin göz önündeki bir dolabının kapağına yapıştırdım. Bu da 2008’e tekabül ediyor. Ancak dijital olarak hazırlayıp birden fazla nüsha üreterek yaydığımız ilk fanzine dek sanırım ablamla yaptığımız Harry Potter kolaj defteri gibi daha farklı eğlenceler hariç başka bir yayın üretmiş değilim. Bu ilk fanzin de Merdümگیرiz adında, Eylül 2017’de çıkmaya başladı. Şimdi sallantıda, çıkmıyor epeydir, beş arkadaşlık, dağılınca ve heves de kaybolunca biraz sekteye uğradı. Sonra hep kendim basılı yayın ürettim. Sırada Kaotik 12 var, senelerce fanzinle ilgilenip ve fanzinler üretip tümüyle gerçekten bir “fanzin” üretememiş olmanın acısını çıkaracağım bu kez, birkaç arkadaşla birlikte eylemimiz sürmekte. Fanzini çok umursamadığımda üzerine düşünmediğimde bunu yapabilecekmişim demek. Dergi falan da oldu, yayın kurulu vs. Yine olur. Şimdi Grunge Poetry var, keyif de veriyor hala. Ancak içerikte yelpazeyi genişletmek ve niteliği yukarı seyrettirmek şart anlamsızlaşmaması için.

İlk şiirini ne zaman yazdın?

Dokuz yaşımda, Aşık Veysel’e yazdım. Öncesi varsa hatırlamıyorum.

Canın mı sıkkın?

Çoğu zaman evet. Filimcilik ve kimsenin umursamadığı bir alanda riyakar hareketler... Biraz düzenimi oturtmaya ihtiyacım var. Kolumu kırdım bir de geçenlerde, iyileşiyor gibi. Taşra kurnazına karşı taşra meczubu, manav’a karşı yörük.

Anladım, bir ordan bir burdan... Neyse. Bankaları sever misin?
Banka yayınevlerinin bastığı kitapları okurum. Tüzel kişiye
muhabbet besleyenin aklından şüphe ederim.

Komünist misin?
Değilim.

İstanbul nasıl?
Param ve vaktim varken ve işim yokken mükemmel. Anadolu yakası
tabii.

Ankara nasıldı?
Allah'ın belası bir yerdi. Orayı deneyimlemek güzeldi, büyütti.

Kaç yaşındasın?
23.

Çok da büyütmemiş (gülümseyerek)?
Hehehe

Hukuk?
Mukuk.

Görüşürüz.
Başka seçeneğimiz yok zaten.

huzursuz atlar şahlandı

Yiğit Ergün

her kafanın anlamayacağı mutlak
hiç afaki kaçmayan arabesk
bir içim suydu yağın yağmur
hep olur ya kader gömer
öyledir akli dolanan sarmal ketumdur..
hiçlikte biriken onca zahîr batındır...

tıknefes hin heves
baktığımda berhava
olup olacağım bir nefes
o da asi oldurana

ne çıkar histeriden sinirler alınınca
kaçıp kurtulmak şimdi rotamı bozan yollardan
içip rahatlamak mı seçip biriktirmek mi
gidip özgürleşmek mi kalıp yalnızlaşmak mı
ne düşer çağdan hakkıma? ne çeker kanıma zaman?
bilemedim..

örümcek ağ yaptı ayağıma
dağ düştü gölgeme kan kustu karınca
bir yer var elbet bir yer var gidilmedik hep..
bilmem nasıl olur gitmek, bilmem varılır mı oraya?

ah! bütün lensin şimdi içinde paramparçalanan inci
gam tutsun salınsın h/içimde büyüyen sessiz kinci
nasıldır aşkı sınıksıkı sarmak nasıldır unuttum epey ki
içimde şahlanan atlar huzursuzlukta birinci.

Tatlı Yuva Hayalleri Kurmanın Nesi Yanlıştır?

Ahmet Ali Uzun

Hatırat:

Sarmaşıkla kaynaşmış puslu evin
Tasvirinde kanlı tırnaklar puslu sesler
Buğulu camlar, uzanımı donuk gözlere
Kan belirtci damar atmaları kızmaları
Beyaz kırmızı hal değişimi
Patlak verdi kirisleri anlaşılmazlığa
Çıglık çıglığa koridorlar namesi

Özduyum:

Hep izi kalacak bazı şeylerin, unutma
Hatırlat arada ardında bıraktığın karanlıktan
Işığını alan muma doğru;
Fısılda!

Bugünlerde:

Temellerine gömülü bir yalnızlık kuşağıym şimdi
Sokak akarken ince ılık
Lamba çizgileri
Değişken dolu kaotikliği nefes almanın
Bu eller hep benim miydi?

Tren Garı Cazı

Çağlar Gülcan

edalı bir ses duyulur yukarılardan
tren garında durmuş* haki saat
vagon ve raylardan yükselen bi' caz
iltifat gibi gelir kulağa
seni sevene sarılmak gibi rahatlatır,
kimi/ bir zaman.
belini kavrar,
sırtındadır bir eli
Sarılmayı bıraktığında,
"Radyodan duyup da
sevdiğin bir şarkıyı
kaydetmeye yeltendiğinde
radyo frekansı kopar"
gibi/ bir
şaşkınlık tebessümü vurur yüzüne
ben de ise o, acıdır
-güzel bir şarkıya rastlamak,
zor zanaattir çünkü-

HÂL...!

Abdullah Demirkubuz

İçim, demlenir hâlim hâlim
Solurken her sefer kenti
Akşamları vapur, martı çığlıklarını
Kayıkların dönüş motor sesini
Duymaz isem sağır bilirim kendimi...!

Hayata yokluğunu çizerim
Kayboluşum başıboş serseri
Bir yol düşer kalbinin kıyılarına
Salgın dalgın uzak diyarında
Hayal ede ede sona erersin

Zaman bitirir içini, içinden çıkılmaz
Bir gizli kaçış habersiz yazılan
Demin koyuluğu çarpan
Sendelenmiş acımasız sarhoşluğum
Çal beni kalbimin tutsak halinde

Geçmeyen yaraların ızdırabı
Kahra serili gel git kâbuslar, sancılı
Yamaçlarımda ne kuru dal ne tohum
Yokluğa terkedilmiş, incitici iklimler
Savrulup giden bir toz bulutu, düşler

Yürüyorum Dikenlerin Üstünde*

Onur Sakarya

Sırrım yok, tam 5 kez ölümden döndüm
Kafama makineyi dayadı biri, o göt varsa sık, dedim, elleri titredi
Tam üç takla attım bulvarda, su istedim arabadan çıkınca, su verin,
her yer cam kırıklarıydı
Kulağımı aldı mermi, kaldırıma oturup kan dumanı içtim
Damarlarım tıkanı, ellerimi kıydım sessizce hastane odalarında
Bir böcek dersin, bıçakladı beni ve ben Azrail'in koynundan kaçtım
Tam 72 kez delirdim
Hem mecnun oldum, hem meczup
Volta attım, çılgılık attım, duvarlar dinledi beni, herkes sustu
Parmaklıklara ağlamayı öğrettim, mahpus da oldum, kan iklimi de
40 yıla 100'ü sığdırdım, kendi midemi kendim yıkadım
Uzun uzun oturdum, mumun isiyile konuştum
Bir Cumartesiydi, Beyoğlu'nda, Tanrıyla Rusça konuştum
Uçtum da adamakıllı, türlü diyarlarda dolaştım
Pembeyi de gördüm karayı da
Karaya da çıktım, okyanusta da boğuldum
Ah bu sahnelerin hem dublörü hem esas adamı, kamera, motor ve oyun
Meyhanelerin, birahanelerin gördüğü en büyük şaman
Hayat büyücüsü, kitap yazarı, düşbaz

Adım Onur
Göbek adım yok
Şair ve mağrur
Yemin ederim kelimelerin seri katili benim
Yıldızların atomik enerjisi
Eyersiz atların dervişi
Kent eskisi
Gün tozu, gezegen hayalcisi...
Bir keresinde kendi ruhumu dirilttim
Yerdeydim, yatıyordum, akşamla konuştum
Gittim bir mağara buldum
Gittim bir bira içtim
Gittim bir aşka düştüm
Sırrım yok, bedenim yok, sadece sen varsın
Yani etinin değdiği bahçeler
İki rekat rüyaya durdum
Sonra sonra anladım
Hayat ve insan
İki delirmiş misafir
İki delirmiş oyun

*Selda Bağcan

Ilya Kaminsky:

“Ve başkalarının evlerini bombaladıklarında, biz

protesto ettik,
ama yeterince değil, onlara karşı çıktık ama

yeterince değil. Ben
yatağımdaydım, yatağımın etrafında Amerika

çöküyordu: görünmez ev görünmez ev görünmez ev, peş
peşe--

bir iskemle çıkardım dışarı ve güneşi seyrettim.

Para ülkesinin,
büyük para ülkemizin, para şehrinin para caddesinin

para evindeki feci bir hükümranlığın
altıncı ayında, biz (bizi bağışlayın)

savaş sırasında mutlu yaşıyorduk.” *

**Ilya Kaminsky, Sağır Cumhuriyet, Harfa Yayınları, Çev. Selahattin
Özpalabıyıklar, İstanbul, 2020.*

“Tanrı'nın duruşmasında, soracağız: Bütün bunlara neden
izin verdin?

Cevap bir yankı olacak: Bütün bunlara neden izin verdin?” *

Filistin Şiirleri Seçkisi

Bir Filistin vardı, bir Filistin gene var!

(Semih El-Kasım, Fedva Tukan, Mahmud Derviş, Necvan Derviş, Murîd Bergûsi)

Yelkensiz için Arapçadan çeviren: Prof. Dr. Mehmet Hakkı Suçın

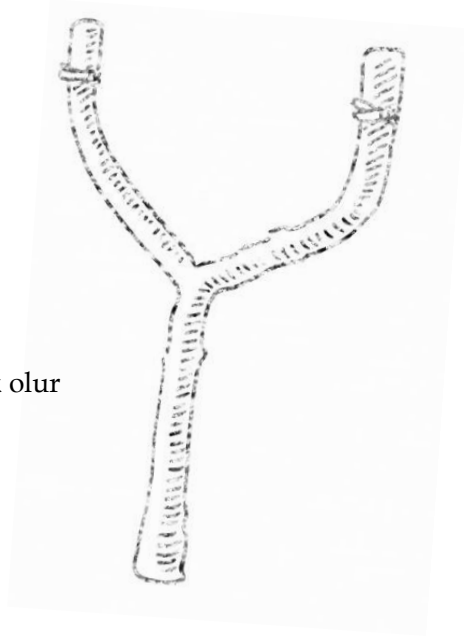
Semih El-Kasım | Arapçadan çeviren: Mehmet Hakkı Suçın

Dimdik

Dimdik ayakta yürüyorum
Başım dimdik yürüyorum
Elimde bir zeytin dalı
Omzumda cenazem
Yürüyorum

Kalbim kızıl bir Ay
Kalbim bağ bostan
İçimde hem tekedikeni var
Hem de reyhan

Dudaklarım bazen yağan gök olur
Bazen aşk olur onlar
Elimde bir zeytin dalı
Omzumda cenazem
Yürüyorum
Yürüyorum
Yürüyorum...

Fedva Tukan | *Arapçadan çeviren: Mehmet Hakkı Suçin*

Allenby Köprüsü'nde Beklerken

Köprüde durdum geçmeyi dileniyorum
Ah, geçmeyi dileniyorum
Boğuluyorum
Kesik nefesimi omzunda taşıyor
Öğlenin kor güneşi
Yedi saat bekleyişte
Kim makasladı zamanın kanadını?
Öğle sıcaklığını kim total bıraktı?
Sıcak alazı alnımı kırbaçlıyor
Kırpiklerimdeki terim tuz olup dökülüyor
Ah, binlerce göz
Cehennem sıcaklığını kederin aynaları yapıp asıyor
Kontrol noktasının üzerinde tabelaları var
Bekleyişin ve sabrın
Ah, geçmeyi dileniyoruz
Kaba bir asker sesi yankılanıyor kulaklarımızda
Bir tokat kalabalığın yüzüne iniyor:
“Araplar! Anarşistler! İtler!
Geri gidin, yaklaşmayın bariyerlere, geri gidin itler!”
Bir el kontrol noktasının gişesini alkışlıyor –
Kalabalığın yüzüne yolu kapatıyor
Ah, insanlığım kanyor, kalbim
Acı damlıyor, kanım zehir ve ateş
(Araplar! Anarşistler, itler!)

Neredesin ey Mu'tasım?
Neredesin ey halkın intikamı?
Bugün sahip olduğum tek şey intizar
Nedir zamanın kanadını makaslayan?
Öğle sıcaklığını kim topal bıraktı?
Sıcak alazı alnımı kırbaçlıyor
Kırpiklerimdeki terim tuz olup dökülüyor
Ah yaralarım!
Yaralarımı kumla ovuyor cellat.
Beni görececek mi Berrak'ın gözleri?
Ah, ey esaretin alçaklığı
Ebucehil karpuzuna döndüm, katleden bir tadım var
Dehşet saçıyor kinim
Kalbim bir kayadır; kibrit ve ateş fıskiyesi
Derimin altında bin Hind var
Kinimin açlığının ağzı açık.
Derimi yurt edinen açlığı
Ancak onların ciğerleri doyuracak
Ah ey dehşet saçan devingen kinim
İçimdeki aşkı katlettiler
Ve irine ve zifte çevirdiler
Damarlarımdaki kanı.

Mahmud Derviş | *Arapçadan çeviren: Mehmet Hakkı Suçin*

Kimlik Kartı

Kayda geçir!
Ben bir Arabım
Kimlik numaram elli bin
Çocuklarım sekiz
Dokuzuncusu yolda bu yaz sonunda
Kızıyor musun?

Kayda geçir!
Ben bir Arabım
Emeğin yoldaşlarıyla çalışıyorum taş ocağında
Çocuklarım sekiz
Taştan çıkarıyorum ekmeklerini
Elbise ve defterlerini
Ne sadaka dileniyorum kapında
Ne de küçülüyorum
Kapının eşğinde
Öyleyse kızıyor musun?

Kayda geçir!
Ben bir Arabım
Unvanı olmayan bir ad'ım
Çok sabırlıyım
Her şeyin öfkeden köpürerek yaşadığı bir diyarda
Köklerim
Zamanın miladından önce demir attı
Çağlar açılmadan önce
Serviden ve zeytinden
Otlar boy atmadan önce...
Soylu efendilerden değil babam
Karasaban süren bir aileden
Bir çiftçiydi dedem
Ne asildi ne de asilzade!

Güneşin ihtişamını öğretti bana okumadan önce

Evim bir bekçi kulübesi
Ağaç dalları ve kamıştan
Memnun ediyor mu seni bu hâlim?
Ben unvanı olmayan bir ad'ım!

Kayda geçir!

Ben bir Arabım

Saç rengim kömür karası

Gözlerim kahverengi

Ayırıcı özelliklerim:

Kafamda kefiye üzerinde duran bir agel
Ve kaya gibi sert avuçlarım
Dokunanı tırmalar

Adresim:

Ücra bir köydenim
Sokakları adsız
Unutulmuş
Tüm erkekleri tarlada, taşocağında
Öyleyse kızıyor musun bana?

Kayda geçir!

Ben bir Arabım

Gasp ettin atalarımın bağlarını

Ben ve çocuklarımın sürdüğü toprakları
Bir şey bırakmadın, ne bize ne de torunlarıma
Bu kayalardan başka...
Onları da aşıracakmış hükümetiniz, ne diyorsun buna?!

Madem öyle yaz!

İlk sayfanın en başına:
İnsanlardan nefret etmem
Ve gasp etmem kimsenin haklarını

Ama aç kalınca

parçalarım beni gasp edenin etini
Öyleyse kork, korkmalısın açlığımдан
Ve öfkemden!

Necvan Derviş | *Arapçadan çeviren: Mehmet Hakkı Suçin*

Bombardıman Bitti

Yarın seni kimse tanımayacak
Bombardıman bitti
Fakat içinde yeniden başlayacak
Binalar yıkıldı, ufuk tutuştu
Alev içinde yeniden harlanacak
Ve eritecek taşı bile.

Katledilenler uykuda mışıl mışıl
Ama uyumayacaksın sen
Uyanık kalacaksın sonsuza kadar
İstifa etmiş tanrıların gözyaşları sanılan
Kayalar da uyumayacak

Mağfiret bitti
Merhamet zamanın dışında canıyor

Artık kimse tanımıyor seni
Yarın da tanımayacaklar
Bombalar yağarken
Yerinde kalan ağaçlar gibisin.

Murîd Bergûsi | *Arapçadan çeviren: Mehmet Hakkı Suçin*

Fena Olmaz

Yataklarımızda ölürsek fena olmaz
Temiz bir yastıkta
Ve dostlarımız arasında.

Bir kerede ölmek fena olmaz
Ellerimiz göğsümüz üzerinde bağlıyken birbirine
Ellerimizde yalnız solgunluk
Ne sıyrıklar ne zincirler
Ne bir bayrak
Ne de bir protesto bildirisi.

Tozsuz bir ölümle ölürsek fena olmaz
Ne gömleğimizde delikler
Ne kaburgalarımızda deliller.

Kaldırımda değil
Beyaz yastık başımızın altındayken
Ölürsek fena olmaz
Elimiz sevdiklerimizin ellerinde
Etrafımızda çaresiz doktorlar ve hemşireler
Vedanın zarafetinden başka bir şey bırakmadan
Günlere aldırmadan
Dünyayı öylece kendi haline bırakarak
Bir gün bizden başkası
Onu değiştirir diye umarak.

Mahmud Derviş | *Arapçadan çeviren: Mehmet Hakkı Suçin*

Ey Geçici Kelimelerin Arasından Geçenler

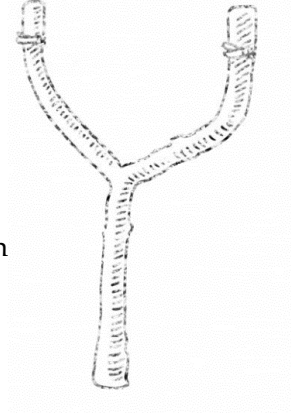
Ey geçici kelimelerin arasından geçenler
Sırtlayıp adınızı gidin
Çekin saatinizi zamanımızdan gidin
İstediğinizi alın denizin mavisinden hafızanın kumundan
Çekin istediğiniz resimleri
Bilemeyeceğinizi anlamak için
Toprağımızın tek bir taşının nasıl kapladığını gök kubbemizi.

Siz ey geçici kelimelerin arasından geçenler
Kılıç sizden, kan bizden
Çelik ve ateş sizden, etimiz bizden
Bir tank daha sürün, taş bizden
Göz yaşartıcı gaz sizden, yağmur bizden
Aynı sema aynı hava sizin de üstünüzde
Alın payınızı kanımızdan
Çekip gidin balonuza
Bize sulamak düşer şehitlerin güllerini
Bize yaşamak düşer dilediğimiz gibi.

Ey geçici kelimelerin arasından geçenler
Terk edilmiş bir çukura yığın sanrılarınızı ve çekip gidin
Saatin akrebini altın buzağının meşruiyetine döndürün
Ya da altıgen müziğin zamanına
Size göre bir şeyimiz yok burada, öyleyse gidin
Ama sizde bize ait bir şey var: Halk kanayan bir vatan
Unutmaya ya da hatırlamaya elverişli bir vatan.

Ey geçici kelimelerin arasından geçenler
Artık gitme vaktiniz geldi
Dilediğiniz yerde ölün ama aramızda değil
Yapacak işlerimiz var toprağımızda
Mazimiz var bize ait
Hayatın ilk haykırışı
Şimdi, şu an, geleceğimiz
Dünyamız var burada ve ahretimiz
Artık çıkın toprağımızdan
Karamızdan denizimizden
Buğdayımızdan tuzumuzdan yaramızdan
Her şeyden... Ve çıkın
Hafızanın hatıralarından
Ey geçici kelimelerin arasından geçenler!

#DÜZELTME:

Önceki sayıda (Yelkensiz'in 34. sayısında) Tuğçe Nur İmrat'ın şiir başlığı sehven yanlış basılmıştır. Doğrusu aşağıdaki gibi olacaktır.

Güzün Açıklığında

Tuğçe Nur İmrat

